

[Aksel Larsen.]

at råde bod på dette ved en anden udformning af skattesatserne.

Det afgørende er naturligvis, at selve lovforslaget, såvel i den oprindelige som i den ændrede form, medfører en forhøjelse af tobaksbeskatningen, og det kan vi under de givne forhold ikke godkende. Det er der andre der heller ikke kan. Det ærede medlem hr. Holger Eriksen har i Demokraten, Århus, jeg tror, det var den 7. marts, skrevet en artikel, hvori han forklarer, at han kunne forstå, om man forhøjede tobaksafgiften for at begrænse folks rygning, eftersom det skulle være skadeligt at ryge; men hvis man skulle gøre det ud fra et sådant synspunkt, skriver det ærede medlem hr. Holger Eriksen, måtte man foretage en ganske anderledes prohibitiv forhøjelse af afgiften. Det gør man ikke, man foretager en meget beskedent forhøjelse for at sikre, at forbruget ikke går ned. Det ærede medlem hr. Holger Eriksen skriver videre i sin artikel — jeg beder om formandens tilladelse til at citere —:

„Dertil kommer, at der ikke findes en skat, der rammer underklassen så hårdt som netop cigaretafgiften. For et par år siden foretog statistisk departement en undersøgelse af de indirekte skatter og kom til det resultat, at en del af dem, nemlig bilafgifterne, var progressive. De fleste var neutrale, hvilket vil sige, at de ramte rig og fattig lige hårdt, altså ganske uden hensyn til indtægter, men tobaksbeskatningen var degressiv, hvilket vil sige, at den procentuelt ramte de dårligst stillede borgere mere end de velhavende. Det har utvivlsomt stadig gyldighed.

Nu har jeg nævnt, at gruppen med indtægten på indtil 15 000 (12 000 skattepligtig) vil få en skattelettelse på 72 kr. årlig. Hvis cigaretprisen sættes op med 2 øre, vil denne lettelse forsvinde, hvis vedkommende familie bruger blot 10 cigaretter om dagen. Et sådant forbrug er ingenlunde stort. Hvor både mand og

kone ryger, kommer man tit op på et forbrug af 1 à 2 pakker daglig. I sådanne tilfælde får de pågældende en stor forøgelse af deres skat, mens manden med de 465 000 kr. i indtægt nok kan få råd til at bruge sit sædvanlige cigaretantal og endda slippe billigere.

Man må undskylde mig, at jeg ikke kan få dette til at stemme med de socialdemokratiske skatteprincipper.“

Så vidt det ærede medlem hr. Holger Eriksen. Beregningerne er det ærede medlem hr. Holger Eriksens; jeg ved ikke, om jeg kan sige god for dem, men de ser særdeles sandsynlige ud, selv om det ærede medlem ser bort fra, at børnetilskuddet stiger. Under alle omstændigheder er der altså andre end medlemmer af min gruppe, som er utilfredse med det, der foregår her.

Jeg har ønsket at fremføre dette for yderligere at understrege det urimelige i på det foreliggende grundlag at foretage en sådan forhøjelse af tobaksbeskatningen.

Grøndahl: Som jeg sagde ved lovforslagets første behandling, ville vi i princippet være enige med den højtærede finansminister, hvis forslaget betød, at en nedsættelse af de direkte skatter kompenseredes med forøgelse af de indirekte skatter på nydelsesmidler. Så klart ligger det imidlertid slet ikke. Det resultat, vi har fået ud af den højtærede finansministers tidligere udviklede regnestykke fra fremsættelsestalen — i hvilket regnestykke indgik både ændring i indkomst- og formueskatten, ændring i den amtskommunale beskatning, bortfald af tillægsskat for unge ikke-forsørgere samt børnefradrag og børnetilskud — ser i sin enkelhed således ud: det tidligere gældende børnefradrag er blevet erstattet med børnetilskud til alle. Det koster statskassen ca. 135 mill. kr., og disse penge vil man nu for størsteparten hente ved en forøgelse af tobaksafgifterne. Staten giver altså også her med den ene hånd og tager med den anden. Da vi er modstandere af børnetilskud til forsørgere, hvis indtægter er så store, at de